

[Lannung.]

til de som Bilag optrykte Skrivelser fra Rigsadvokaten til Statsadvokaterne, Anledning til at tilføje, at jeg allerede nogle Gange har haft Lejlighed til at udtale mig om Spørgsmaalet de manglende, men af Justitsministeren over for Landstinget lovede Instruktioner, Cirkulærer o. s. v. Vi har fra flere Sider været enige om, at man her i høj Grad har skuffet de berettigede Forventninger fra Rigsdagen i Almindelighed og Landstinget i Særdeleshed, og Berettigelsen af dette Synspunkt faar man i meget høj Grad, forekommer det mig, bestyrket ved Gennemgang af det foreliggende Materiale. Der er ikke handlet paa en Maade, som Rigsdagen kan være tilfreds med.

Det andet Spørgsmaal, man fra mit Partis Side, baade i Folketinget og her i dette Ting, ved forskellige Lejligheder og allerede for nogen Tid siden har været inde paa, er Spørgsmaalet om de, som vi erkender, uundgaelige Fejltagelser, der kan være sket ved de saakaldte Stikkerlikvideringer. Naar jeg siger de „saakaldte“ er det, fordi Ordet „Stikkerlikvidering“ i den Sprogbrug, der nu engang er kommet til Anvendelse, for saa vidt er misvisende, idet det ikke alene drejer sig om egentlige Stikkere, men f. Eks. og navnlig ogsaa om Personer, hvis Eksistens frembød en alvorlig Fare for Modstandsbevægelsens Sikkerhed, saaledes som det er udtrykt. Vi har, som sagt, baade i Folketinget og her, henstillet, at man søger at naa til at skabe Ro om dette Spørgsmaal, og jeg benytter Lejligheden til paa given Foranledning at opfordre den højtærede Justitsminister og den højtærede Minister for særlige Anliggender til at søge at finde en *modus* og Fremgangsmaade, som uden at gaa berettigede Hensyn for nær — og det i Henseende til alle foreliggende Forhold — kan skabe de nødvendige Betingelser herfor, altsaa for Ro paa dette Omraade i alle Parter, herunder baade i de Paarørendes og Modstandsbevægelsens velforstaaede Interesse.

Steincke: Naar jeg har bedt om Ordet under denne Sags anden Behandling, skønt mit Parti har tilsluttet sig de stillede Ændringsforslag og ikke har ønsket at gøre sine Synspunkter særskilt gældende i Betænkningen, er Grunden den, at jeg med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal, nemlig de saakaldte Stikkerlikvideringer, ønsker at fremsætte nogle Bemærkninger.

Disse Bemærkninger staar for min egen Regning, selv om jeg har god Grund til at formene, at de i Hovedsagen vil kunne til-

trædes af andre, baade inden for mit Parti og inden for Udvalget. Naar dette sidste, altsaa Udvalget, ikke som saadant har ønsket at gaa nærmere ind paa dette Problem i selve Betænkningen, skyldes dette formentlig flere Grunde, bl. a. at Spørgsmaalet jo ikke direkte vedrører dette Lovforslag, hvis Gennemførelse haster, og at det maatte tage en vis Tid, hvis man fra de forskellige Sider skulde kunne enes om en Opfattelse, der efter alles Mening tager de fornødne Hensyn til enhver Side. Om det overhovedet er muligt at naa en saadan Opfattelse, der altsaa kunde samle Partiernes og desuden finde Tilslutning inden for den højtærede Regering, kan jeg ikke vide, og Tiden er i hvert Fald ikke tilstrækkelig til, at man kan naa til Klarhed herover, forinden dette Lovforslag forlader Rigsdagen. Men paa den anden Side vedrører disse Stikkerlikvideringer jo ikke selve Lovforslaget, og man kan derfor godt fremsætte sine Bemærkninger til nærmere Overvejelse for den højtærede Regering, selv om Lovforslaget opføres til Lov, for Problemet bliver ved at foreligge.

Hvad jeg nærmere sigter til er følgende. Flere af os inden for Udvalget har modtaget forskellige Henvendelser angaaende de saakaldte Stikkerlikvideringer. I disse Henvendelser paastaas det, at det ikke har været muligt selv for nære Paarørende, som føler sig overbevist om, at den dræbte ikke var Stikker, at faa Sagen nærmere grundigt undersøgt. Det paastaas i saa Henseende, at en Henvendelse til Politiet eller til Justitsministeriet ikke fører til noget, og at en Henvendelse til Modstandsbevægelsen eller til Ministeriet for særlige Anliggender heller ikke giver Mulighed for den Politundersøgelse, man ønsker, men højst resulterer i en Meddelelse, der er ganske kort, idet man af principielle Grunde ikke mener at kunne give udførlige Oplysninger. Saa vidt jeg har forstaaet, skyldes denne Tilbageholdenhed med Hensyn til nærmere Undersøgelser paa de Paarørendes Forlangende eller udførlige Oplysninger et let forstaaeligt Hensyn til, at de, der under de daværende Forhold har maattet udføre den af deres foresatte inden for Modstandsbevægelsen givne Ordre til at foretage en Likvidering, ikke blot ikke bør drages til Ansvar for Udførelsen af den saaledes givne Ordre, men heller ikke bør have deres Navne frem for Offentligheden, og det forstaar jeg fuldt ud. Men uanset, hvad man end maatte mene om den saaledes antydede Praksis, saa er det dog efter min Opfattelse, som Forholdene nu er, vigtigt, at der ikke gøres Und-